

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 157. Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eam. v. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

O Iesu spes mea & unicum solatium animæ meæ, vehementer te dimittere à se volunt quia oderunt lucē, Tu autem es lux vera &c. Pilatus iste errat quærendo quem vobis dimittam? non enim de te potest quæri quidem an sis dimittendus? cum omnino, quâ Deus, dimitti nequeas, & quæ homo dimitti non debeas, sed miser iste ex hominibus cæcis unus sic loquitur ut cæteri, omnes enim mortales te: Ego omnino te dimittere à me nolo, sed permanere te volo mecum inseparabiliter, ut mecum sis, mecum labores in vitam æternam, Amen.

§. 157. *Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eam. v. 18.*

Addit Evangelista causam, cur ita laboraverit Pilatus pro Christo liberando ex manibus Iudæorum, & à morte, nempe: *Quia sciebat quod per invidiam cepissent captivum ignominiosissime, & tradidissent sibi ad executionem mortis, quæ autem invidia fuerit Ioannes manifestat, qui narrat eos dixisse, Ecce totus mundus post eum vadit, & si dimittimus eum sic, omnes credent in eum, alteram causam attigit Pilatus in sua propositione ad principes, ubi dixit: Quem vultis vobis dimittam? Barabbam? an Iesum, qui dicitur Christus. Christus enim unctus dicitur, per consequens Rex, Reges enim ungi solebant, & per consequens vocari Christi, & hunc titulum regium ei invidebant. Miseri mortales! quænam infantia & invidia vos vexat? cur vos cruciat? quod mutare non potestis? Iesus est & manebit, Christus est & manebit, Rex est & manebit nomen Iesus non ab homine vel creatura aliqua, sed à SS. Trinitate Christo est impositum, & ab Archangelo in terras delatum, & ab hominibus confirmatum, sed & uncti seu Christi nomen est proclamatum in terris per Daniele Prophetam vestrum cap. 9. dicentem: *Vngatur Sanctus Sanctorum. item scito ergo & adverte ab exitu sermonis, ut iterum adificetur Ierusalem usque ad Christum Ducem &c.* Sic nomen Regis non ab homine accepit, sed ab ipsa SS. Triade quod per varios Dei Prophetas mundo denuntiaturum est, teste Isa. 9. capite & aliis ubi inter alios Christi titulos eum Regem vocat, dicens: *multiplicabitur eius Imperium: & alius Propheeta annuntians Civitati Ierusalem venturū Regem, dicit: dicite filie Sion, Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus. An non Regem hunc salutarunt Magi ab oriente venientes? Quid igitur frustra turbamini? pleni livore, & invidia principes? Dominus mundi est, temporale non quærit regnum qui præstat æternum.**

Non mirum est Domine, quod tibi invideant principes sæculi, honorem & gloriam tuam, princeps mundi diabolus invidit olim felicitati primorum parentum hinc per invidiam intravit mors in mundum, & modo per invidiam operatur ut Dominus vitæ pereat, malum pessimum, certè

N 2

est

est invidia, quia sicut rubigo est venenum ferri, sic invidia cordis humani; & sicut viperas dicunt abrupto ventre matris nasci, sic invidia concipientem animam dirumpit.

Itaque Domine Deus meus ab hoc malo libera me, quia nemo potest tantum mali inferre suo proximo, quantum sibi ipsi homo infert hoc peccatum admittendo.

§. 158. *Sedente autem illo pro tribunali.*

Tribunal sedes est iudicis, ad audiendas causas, & testimonia, & ad sententiam ferendam, dum ergo sederet pro tribunali Pilatus, uti iudex constitutus à Romanis, ut secundum iustitiam iudicaret, fontem perdendo, in fontem liberando, & defendendo illæsum, nullo habito respectu vel honoris proprii vel aduersariorum principum, debuisset per sententiam simpliciter latam dimittere Iesum Innocentem, & reum Barabbam declarare & punire pro meritis, & illo etiam dimisso per suffragia populi, adhuc absolueret Iesum. Hoc Agens rectè fecisset.

Domine Iesu, si quando pro tribunali sedere debeo ex officio, ut ministrem iustitiam siue in politico, Foro fori ut vocant, siue Foro interno seu cæli audiendo confessiones pœnitentium, non habeam obsecro respectum vllum ad fauorem vel principum vel amicorum petitionem, sed quod iustum est iustificem, quod vitiosum vituperem non minas vel aduersantium vel spem pœmij præ oculis habens, sed solam ipsam iustitiam.

§. 159. *Misit ad eum vxor eius. v. 19.*

En iterum in scenam passionis Dominicæ procedit fœmina antea serua & ancilla in domo pontificum, nunc in Domo Præsidis, Domina, princeps, ut & illa conditio feminarum non exulet à Passione Domini. Sed quid agit illa? per eam nunc remoram astutia diaboli parat, ad impediendum bonum salutis generis humani, inquietat igitur illam per somnium, & suggerit, ut ipsa impediret mortem Christi, quia iustus esset. intelligit credo nunc demum diabolus per Christum se spolia sua amissurum, sicut ergo primum per mulierem mortem intulerat, ita per mulierem vult nunc Christum de manibus Iudæorum liberare, nec per eius mortem mortis amittat imperium. Nec sine dispensatione diuina id ita factum est, ut scilicet eius innocentia, dum iniique condemnatur, plures & varios haberet testes. Ita nimirum. Nemo innocens a deo opprimitur, quin aliquos habeat innocentia suæ testes. Iob, Susanna &c. veniant nobis in memoriam, quomodo salvi facti sunt.

O quana